

آکسیون

گرامی داشت جنبش دانشجویی ۱۸ تیر ۱۳۷۸

روز جمعه ۱۸ تیر ۱۳۷۸، در تساریخ ایران، به عنوان یک روز تساریخی در کارنامه سیاه جنایت کاران رژیم جمهوری اسلامی ثبت شده است. دانشجویان در حالی که در خوابگاه‌های خود در کوی دانشگاه تهران در خواب بودند، مورد حمله وحشیانه نیروهای انتظامی و پلیس مخفی‌ها قرار گرفتند.

ساعت چهار و نیم صبح، نیروهای امنیتی رژیم، با عربده‌های یا حسین و یا زهرا، بر سر دانشجویانی که در خواب بودند، یورش بردند. با لگد و پتک درها را شکستند و به درون اتاق‌ها و راهروها گاز اشک‌آور پرتاب کردند. سپس به ضرب و شتم انسان‌هایی که سراسیمه از خواب برخاسته بودند پرداختند. تعدادی را از پنجره‌ها به بیرون پرتاب کردند. جنایت کاران رژیم جمهوری اسلامی، با این حرکت یک‌بار دیگر یورش نازی‌های هیتلری را در تاریخ زنده کردند.

دانشجویان دانشگاه تهران و به دنبال آن دانشجویان شهرهای بزرگ کشور، طی روزهای ۱۸ تا ۲۳ تیر ماه ۱۳۷۸ سلسله اعتراضات گسترده‌ای را بر علیه رژیم برگزار کردند. ابعاد این حرکت اعتراضی به حدی وسیع بود که رسانه‌های خبری جهان نیز مجبور شدند چندین روز متوالی اخبار و گزارش‌هایی از آن را پخش نمایند.

اعتراض ۶ روزه دانشجویان نه تنها ایران را لرزاند، بلکه مردم جهان نیز یک‌بار دیگر از طریق رسانه‌های گروهی خود با جنایات رژیم جمهوری اسلامی، هر چه پیش‌تر آشنا شدند. این حرکت دانشجویی، در تداوم اعتراضات گسترده کارگری، اعتراضات توده‌ای در شهرها، «قتل‌های زنجیره‌ای» و اعتراضات دانشجویان سراسر کشور، شکل گرفت. شکی نیست که در آینده باید اعتراضات دانشجویی، اعتراضات توده‌ای و اعتصاب‌های کارگری سمت و سوی مشترکی داشته باشند. طبقه کارگر نیز در پیشاپیش جامعه مبارزه طبقاتی را هدایت و رهبری کند.

وزیر اطلاعات بعد از سرکوب حرکت دانشجویان گفت: در جریان کوی دانشگاه حدود ۱۲۰۰ نفر دستگیر شدند که ۲۰۰ نفر از آنان را دانشجویان، حدود ۶۰۰ نفر را دانش‌آموزان و بقیه را مردم عادی تشکیل می‌دادند. (روزنامه نشاط، ۶ شهریور ۱۳۷۸)

رهبران دفتر تحکیم وحدت، جبهه دوم خرداد و روزنامه‌های طرفدار آنان در حمله به خوابگاه دانشجویان اشک تماشای ریختند. اما هنگامی که کنترل از دست دفتر تحکیم وحدت خارج شد

و یک شورای منتخب رهبری اعتراض را به دست گرفت، لحن رهبران رژیم جمهوری اسلامی از خامنه‌ای و رفسنجانی گرفته تا خاتمی و بهزاد نبوی و روزنامه‌های دوم خرداد نسبت به ادامه اعتراض تغییر یافت و همه جناح‌ها با هم توافق کردند که هر چه سریع‌تر این جنبش را سرکوب نمایند.

هیجدهم تیر ماه ۷۸، در حمله به خوابگاه دانشجویان در تهران و سپس در تبریز، دست کم یک دانشجو در تهران و دانشجوی دیگری در تبریز به قتل رسیدند، ده‌ها نفر زخمی شدند، و صدها تن دیگر نیز بازداشت گردیدند.

لازم به یادآوری است که حکومت سلطنتی نیز دانشجویان را سرکوب می‌کرد و فقط در یورش ۱۶ آذر ۱۳۳۲، به دانشگاه‌ها سه نفر از دانشجویان جان باختند. بنابراین ۱۶ آذر و ۱۸ تیر در تاریخ جنبش دانشجویی ایران، روزهای فراموش نشدنی هستند.

رژیم جمهوری اسلامی که ۲۳ سال است ارتجاع اسلامی را به زور شکنجه و اعدام و سرکوب بر جان و زندگی مردم تحمیل کرده، ترس از این دارد که مبارزه دانشجویان در پیوند با مبارزات کارگران و زنان و جوانان و دیگر قشرهای محروم جامعه در هم آمیزد و رژیم جمهوری اسلامی را در خطر سرنگونی قرار دهد.

رژیم جمهوری اسلامی، بیش از صد هزار انسان را اعدام کرده و هنوز هم در میادین شهرها انسان‌ها را به دار می‌آویزد. این رژیم دشمن آزادی عقیده، بیان، قلم و تشکل است. سرکوب جنبش دانشجویی نیز همانند جنبش کارگری، جنبش زنان و جوانان، همواره در دستور روز رژیم قرار دارد.

شکی نیست که جریان‌اتی مانند «دفتر تحکیم وحدت» تا «جبهه دمکراتیک مردم ایران» و به طور کلی جناح موسوم به «اصلاح‌طلبان» داخل و خارج از حکومت هدفشان جز به انحراف کشاندن جنبش‌های اعتراضی دانشجویان و کارگران و زنان و جوانان، و هدایت آن‌ها به دنبال سیاست‌های خود و رژیمشان چیز دیگری نیست. از این رو هدف ما، دفاع از جنبش دانشجویی مستقل از همه جناح‌های رژیم و تقویت آن‌هاست.

ما، یاد ۱۸ تیر ۱۳۷۸ را گرامی می‌داریم و بدینوسیله از انسان‌های آزادی‌خواه دعوت می‌کنیم که در آکسیون گرامی‌داشت ۱۸ تیر شرکت نمایند.

زمان: ۹ یولی ۲۰۰۲، ساعت ۱۷ تا ۱۹

مکان: میدان سرگل (مرکز شهر استکله‌هم)

دانشجوی زندانی آزاد باید گردد!
زندانی سیاسی آزاد باید گردد!
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران!
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

برگزار کنندگان:

تشکیلات حزب کمونیست ایران-استکلم
کانون زندانیان سیاسی ایران در تبعید-واحد سوئد
سازمان اتحاد فدائیان کمونیست-استکلم
سازمان فدائیان(اقلیت) واحد-سوئد
حزب کار ایران(طوفان)-سوئد
سازمان کارگران انقلابی ایران(راه کارگر) استکلم
سازمان فعالین جنبش نوین کمونیستی ایران-سوئد
جمعی از فعالین چپ و کمونیست-استکلم